

هشدار

پانزدهم فروردین ماه هشتاد و هفت

ثابتی - زارعیان

هرروزه در نقاط مختلف ایران کارگران در خروشنند. اعتصاب، تحصن، تعطیل کار، راه بندان و تجمع، و جدیداً اعتصاب غذا گزارش می شود. کارگران به خاطر پایین بودن دستمزد، موقت بودن و بی آینده بودن کار، فقدان شرایط ایمنی کار، پرداخت نشدن حقوق و مزایا یا کاهش آن می جنگند. شاید بسیاری از آن ها کتابی نخوانده باشند و حتی ندانند جنبش کارگری جهانی از آغاز پیدایش سرمایه داری چه فراز و فرودی داشته است. اما بی شک می دانند که در مقابل شان سرمایه و سرمایه دار ایستاده است و دن کیشوت وار به آسیاب بادی حمله نمی برند. استثمار خود توسط سرمایه را می شناسند. بی حقوقی مطلق خود را با پوست و گوشت لمس می کنند؛ زندگی با عنوان کارگران ها را در مقابل سرمایه قرار داده است.

تضاد کار و سرمایه در کشوری مانند ایران چنان عیان است و چنان در رگ و پی کارگر می تند که در دورافتاده ترین مناطق، کارگران بلافاصله و حتی بی واسطه ارتباط سرمایه و دولت سرمایه داری را درک می کنند و آن را در پیوند با هم می بینند. کارگران ایران صدرا در بوشهر دورافتاده بیکار شدن و پرداخت نشدن دستمزد خود را توسط سرمایه دار از چشم دولت سرمایه دار می بینند و سرمایه و دولت را در کنار هم می گذارد. بگذار آن ها که پشت شان زیر بار حمل خروارها کتاب خم شده فریاد بزنند مساله کارگران صنفی است و کار سیاست برارنده انسان های دیگری است- منظور البته خودشان است - و بخواهند با سه جانبه گرایی مسایل رافع و رجوع کنند و شاید خواب پیترز و ریدر شدن را ببینند.

باید پرسید چه کسانی حرکات کارگران را در پهنه ی ایران سازمان دهی می کند. آیا کارگران بدون برنامه و بدون ملاحظات قبلی و به یکباره جمع می شوند و پلاکاردها و نوشته ها و غیره از آسمان برایشان می رسد؟ آیا خواب رهبری دیده ها با تماس حسی از راه دور آن را برنامه ریزی و رهبری می کنند؟ مسلماً جواب هر دو سؤال منفی است. واقعیت عینی این است که کارگران از فشار استثمار و جنایات سرمایه به ستوه آمده اند و در مقابل سرمایه وارد میدان پیکار شده اند. به طور جمعی تصمیم گرفته اند که چه بکنند. چه شعاری بنویسند یا بدهند. در کجا تجمع یا تحصن کنند. مخاطبان شان چه کسانی باشند. و چه کسانی یا نهادی را مسئول نابسامانی زندگی خود و فرزندان خود معرفی کنند. و این شیوه عمل باید تکامل یابد و کل محدوده کار و زندگی را شامل شود. از یک محل کار فراتر برود زیرا که کارگر ایران صدرا با عسلویه، نیشکر هفت تپه، نساجی پارس، راه آهن طبس، کارگاه های کمتر از ۱۰ نفر، معلم یاخجی آباد و پرستار بیمارستان زاهدان از دردی مشترک رنج می برند و این درد لزوم هم فکری و عمل سراسری را می طلبد. کارگران خود به سازمان دهی خود هرچند ناپخته و معیوب، اقدام کرده اند و این وظیفه سنگینی را بردوش کارگران آگاه و فعالین کارگری آگاه ضد سرمایه داری و خواهان الغا کارمزدی که خود محصول جنبش و رادیکال ترین بخش جنبش کارگری هستند، می گذارد.

تضاد کار و سرمایه تضادی نیست که با نقل و شیرینی و ربوسی خاتمه یابد. سرمایه داری باید محو شود. محو سرمایه داری در گرو محو کار مزدوری است. کمونیست ها می توانند همه حرفه‌ایشان را در یک اصل خلاصه کنند؛ اصل الغاء کار مزدی، اما این روزها حرف از لغو کارمزدی، از دید رفرمیسم چپ جرم محسوب می شود و نمایندگان این رفرمیسم خود بازجو و بازپرس و حاکم شرع!! می شوند و برای متهمین خود به جرم سرمایه ستیزی پرونده سازی می کنند. و چه بسا که بشود با همین پرونده های ساخته شده خوراک زندان و شکنجه و اعدام یک کارگر آگاه و فعال صدیق کارگری فراهم شود.

تاریخ جنبش چپ ایران با همه اشتباهات و انحرافات، این یکی را هیچگاه به تفکر هم نیاورده بود. در سالهای سیاه دیکتاتوری شاه بارها گروه های سیاسی رادیکال با نظرگاههای سیاسی متفاوت امکانات اندک خود را با هم تقسیم می کردند و خود را در برابر دشمن مشترک حامی هم می دیدند اما امروز چه شده است که از همه طرف تیغ آخته به سمت فعالین ضد سرمایه داری و خواستار لغو کار مزدی از غلاف بیرون کشیده شده است و سیاست منفور حزب توده و اکثریت چنین طرفداران پروپا قرصی پیدا کرده است که از هم در این کار کثیف سبقت می گیرند و برای این که عقب نمانند چهارنعل می تازند و سعی می کنند از سلف خود غرا تر و متکامل تر ارائه هنر کنند. اینان ره به کجا می برند. و چه شده است که در این راه از هم سبقت می گیرند؟ هراس شان از رشد گیری جنبش کارگری با افق سوسیالیستی ضد کارمزدی در چیست؟ در این رهگذر پرنسیپ شکنی ها و نقض معیارهای انسانی، جعل حقایق، دروغ و تهمت و افترا و رفتار پلیسی را چگونه توضیح می دهند. این وظیفه ی هرانسان آگاه و هر کمونیست است که چنین رفتارهای سرمایه پسند و ضد کارگری را محکوم نماید و بخواهد این فساد اخلاقی بورژوازی را از سرچشمه بخشکاند.

فریده ثابتی

امید زارعیان

۴ آوریل ۲۰۰۸